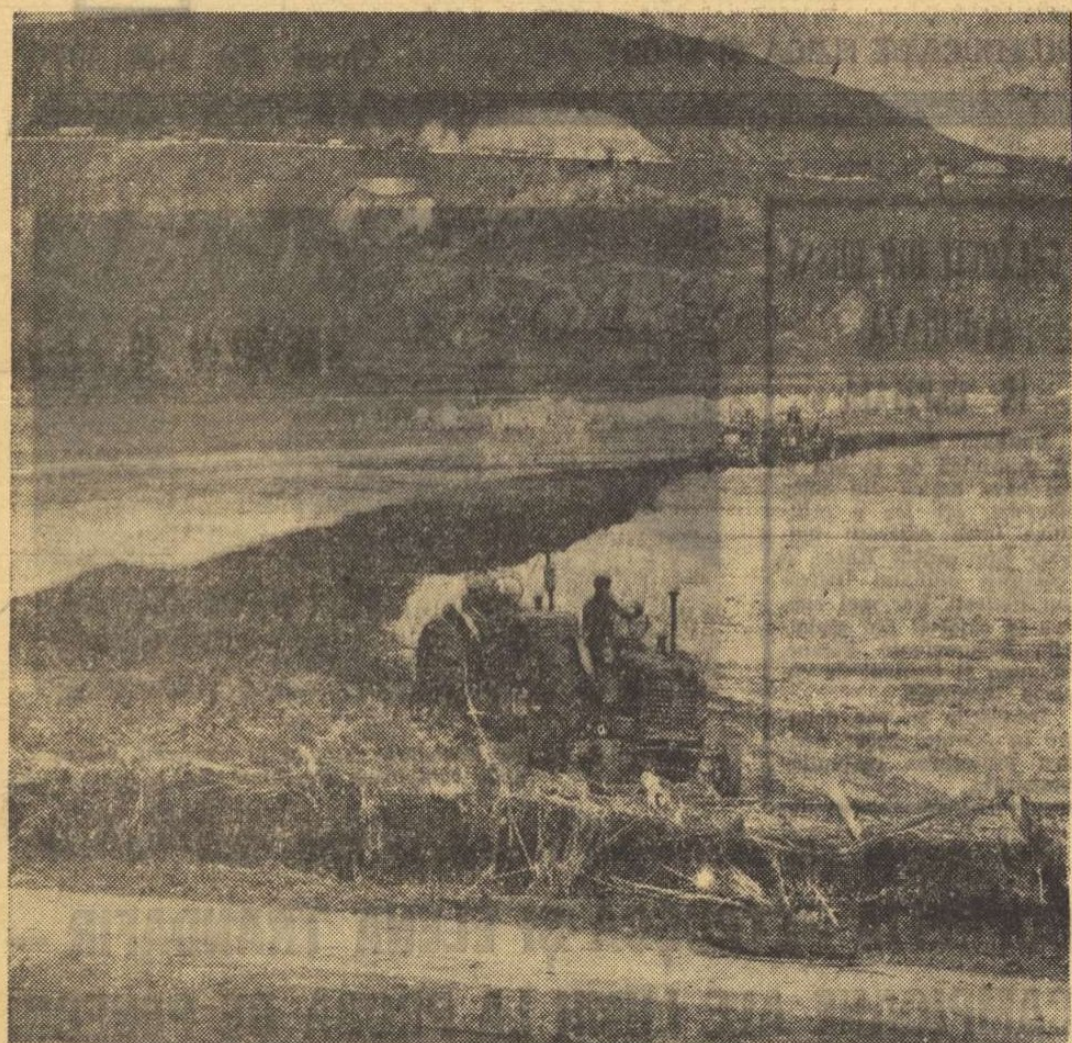

MARELE DIG URMĂ AL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII

Pe terenurile Cooperativelor agricole de producție Ludus, din județul Mureș, fiecare cîmp de pîmînt elberat de ape este grăbite înălmînțat

EROISMUL OAMENILOR—SCUTUL NAȚIUNII!

După ce vîitura maximă a Oitului a depășit orașul Rm. Vlcea, toate forțele din județ au fost concentrate în zona din aval de reședința județului. Cum s-a anunțat că digul care apără orașul Drăgășani se află în pericol, și că aici au fost evacuate peste 200 de case și cîteva întreprinderi, m-am deplasat imediat spre acest punct. Sute de oameni, cu ce putuseră lua cu ei din agoniștea altor ani de muncă, se aflau în fața Consiliului popular orașenesc. Așteptau să fie transportați în locuri ferice de furia Oitului.

La sediul Comitetului orașenesc de partid l-am găsit doar pe secretarul Petre Liță, primarul orașului. Cu o față răvășită și ochii tulburi duși în război cu apul, părea venit din altă lume. Aveam să aflu că de-abia sosisse de pe digul de la marginea orașului, transformat într-un șantier, unde, timp de 48 de ore, lucrase alături de mii de cetățeni. Vocea sa, furcă o oră de codină, dar a renunțat pentru a ne oferi ultimele noutăți. „Sintem pentru a treia oară în alarmă. Apele Oitului au crescut cu 30 de centimetri peste cota maximă atinsă la 19 mai. Am evacuat 274 de locuitori, 3 întreprinderi, care sînt amenințate de surință. Deși mii de oameni au luat cu asalt digul protector, trei case au căzut victimă apelor dezlănțuite. Sperăm să fie singurele, deși se anunță că vîitura de la noaptea va fi cea mai mare. Am mobilizat toate forțele pentru a înălța digul cu încă un metru. Militarii și gărzile patriotice constituie — prin deoimant lor — un adevărat paravan viu care apără orașul. Alături de ei, toți elevii și salariații (cred că mai bine de jumătate din locuitorii orașului) s-au angajat în această luptă. Sportivii, sub conducerea tovarășului Constantin Stoican, președintele C.O.E.F.S., au evacuat stadionul de sporturi în această bătaie. Sportivii, sub conducerea tovarășului Constantin Stoican, președintele C.O.E.F.S., au evacuat stadionul de sporturi în această bătaie. Sportivii, sub conducerea tovarășului Constantin Stoican, președintele C.O.E.F.S., au evacuat stadionul de sporturi în această bătaie.

„Într-adevăr, sportivii din Drăgășani, în frunte cu imnosul lor președinte C. Stoican, sîntuiește mîncării sportive de aici, cum l-a numit primul orașul — în se repartizase o zonă de 60 metri din dig. În marea, cu mușchii încordați, erau adevărați alții înlocuiți în lupta cu Oitul. Ne-am apropiat de „comandant” (C. Stoican) și l-am rugat să vorbească despre sportul adus de sportivi în această bătaie. Într-o clipă, cînd s-a aflat că la baza noastră sportivă este în pericol, am pornit imediat spre ea. Fără

— Nu, la Lipova n-a rădărit încă soarele...
— Păi a sîrăcut cerul și uindul de dor la fețele oamenilor, își dai seama că „as-trul bucuriei” — cum îl numea, inspirat, un poet — se ascunde înăuntrul încărcate cu speranțe ale localnicilor.
— Ce a fost și ce este acum la Lipova?
— Ce a fost, se cunoaște în linii mari. Mureșul a atins la Lipova încredibilă cotă de 710 cm; orașul, împreună cu Rad-na și Soimos, a fost inundat de vîituri gigantice. 200 de case s-au topit pur și simplu în băuturi, alte 300 au fost grav avariate; patru zile localnicii au circulat numai cu bărcile...
— Toate aceste realități de film de groază, locuitorii Lipovei le-au trăit, făcîndu-le față cu un curaj impresionant.
— Se pare, însă, că necazurile acestor oameni nu sînt terminată încă. Azi-noaptea (n.r. miercuri) a plouat continuu, iar echipa Mureșului inspiră din nou teamă. După-amiază este așteptată vîitura care a făcut ravagii acum două zile

ACȚIUNI SPORTIVE ȘI DONAȚII

(Urmare din pag. 1)

le didactice au donat populației din zonele sinistrate, din veniturile proprii, suma de 245.000 lei. Din economiile I.E.F.S. a fost alocată, în același scop, suma de 125.000 lei. Au mai donat 60.000 lei studenții.

Compoziții lotului național de tir au depus la contul C.E.C. — 2000 — suma de 9100 lei.

C.J.E.F.S. Galați și-a întocmit un amplu plan de măsuri menit să ducă la ajutorarea populației sinistrate. Potrivit unei estimări aproximative, care înglobează donațiile personale ale activiștilor sportivi și fondurile ce se vor strînge prin acțiunile cluburilor și asociațiilor sportive locale, s-ar putea însuma, în favoarea celor lo-viti de calamități, circa 140.000 lei.

Printre acțiunile sportive incluse în program, se numără meciuri de fotbal și gale de box. O primă întrecere pugilistică va avea loc sîmbătă seară între o selecționată locală și o formație a clubului Steaua. (T. SI-RIPOPO, coredp.)

C.J.E.F.S. Timiș, în colaborare cu cluburile și asociațiile sportive din județ, organizează o serie de competiții ale căror încasări vor fi donate în întregime sinistralilor. Pentru această săptămînă sînt prevăzute întreceri de fotbal între Politehnica Timișoara — Ceramica Jimbolia și C.F.R. Timișoara — Vulturii Textila Lugoj și de handbal între Universitatea — Constructorul Timișoara, Liceul nr. 4 Timișoara — Școala sportivă Timișoara (m+f), Tehnometal — Banatul I.G.O.T. (m). (P. ARCAN, coredp.)

noaptea în care vîitmasul, Dunărea, a fost învins de oameni, acolo la dig, ceilalți conștiau că primii comunități, incredibilă revărsare a apelor.

Zgomotul de bondar al vopului, cu care ne-am obișnuit în cele patru ore de drum, este înlocuit de răsunet în cor al eşapamentului. „Ata digul!” ne strigă comandantul și, într-o fracțiune de secundă, orice activitate încetează. Toți au venit pe puncte și sîrb din ochi furciculă de oameni și mașini de se mișcă, precum o lume iliputană, pe fondul înădăpărat al coronamentului. Lina a proporie ne aduce la conștientizarea normală ale vasului sanitar. Și primii oameni pe care-i vedem, un bătrîn cu o barbă de patriarh și un tânăr imberb, simbolesc în vîitura cu o grupă răspîndind imediat. Lingă o baterie sonete „Diesel” sau opriți Sănziana Pop și Alexandru Ivașcu, fascinați de curajul tinerilor militari ce sînt cu berbecie mecanice băuți în albia Dunării. Dincolo, unde muncitorii în uniforme ale fâziilor tin-totice implantatează testuri din ramuri de salcie, adăstă Marin Sorocescu și Nicolae Manolescu.

Întîm în vîitura cu o grupă de muncitori de la Combinatul de celuloză și hîrtie Chiscani. Au venit aici, în noaptea aceea de duminică spre luni, cînd

la Alba Iulia. Impotriva ei — anticipată la cota de 520 cm — s-au luat măsuri energice. Zei de autocamioane au dus pe drum de la cariera din Soimos, au fiind joștii la îndă-jărea digurilor dinpre Lipova și Radna; au fost evacuate familiile de pe străzile Avram Iancu, Bugaru, Dragalina, Cuză Vodă și de pe Calea Timișoarei; două unități militare lucrează continuu de 30 de ore pe malurile Mureșului, unde am zărit peste 100 de camioane și numeroase tracte.

În multe case din oraș mobile sunt urcate la etaj. Pe strada principală, Nicolae Bălcescu magazinele (toate au perdelele trase) și perchelele umflate de apă lucrează a-ving produsele urcate pe mese sau pe scări.

Continuîndu-și munca cotidiană, oamenii așteaptă vîitura de după-amiază pregătită pentru o nouă luptă cu Mureșul. Sînt toate speranțele ca la Lipova, învingător în înclătarea dintre ape și om să nu iasă Mureșul.

— Știi ceva despre vîitura?
— A intrat ieri la Baziaș.
— O fi mare?
— Are o coamă de un metru...
— O sîndă scapă înafte de a putea fi oprită. Omul încearcă apoi să se lînștească pe sine, să-și înștească pe ceilalți.
— Ei, hei, la noi, ar să se împartă pe cele două brațe. N-o să fie mai mare de 40-50 cm. La altă rezistență. Ce zici Neculae?
— Trebuie. Notării lucră, trebuie să rezistăm!
Pe lingă noi trec mereu buldozere, tractoare cu remorci, pline ochi cu saci de pîlîntină, de lut. Încercări cu pîmînt. Sute și sute de saci astupă gurile cascade de Dunăre, rogoșii se interpun ca o plasă, pal-plangele solidifică construcția. Înspre dig se rotește caruselul

studentilor de la I.E.F.S., al profesorilor lor. Imbrăcați sumar, arși de soare, dau fără conștinire saci cu pîmînt, urdă și co-boară, într-un ritm amețitor, digul. Aici, la digul Insulei Mari, deosebirile profesorilor s-au șters. Muncitori și tehnicieni, ingineri, profesori, medici, țărani, militari și studenți, toți laolaltă sînt ostăși pe frontul muncii. Reportorul „Șeftele tineretului” fîm cere să-i recomand un campion sportiv. Pe care? Toți mi se par campioni. Recordmanii al dirzenței și rezistenței, al înclătării dorinței a tineretului studios de a contribui la învingerea suferinței. Pînă la urmă îi opresc pe lectorii universitar Eustațiu Mărgărit, filindea-l brăilean și-și apără mealeguri copilariei.

— Ne simțim aici ca într-o familie...
Și fostul campion al ringului continuă să-și depene gîndurile, impresiile... Munca de pe acest vas sanitar al digului de 156 km are în ea ceva din duritatea trăsului la galere. Dar nu acesta este motivul pentru care oamenii nu manifestă veselia aceea cunoscută cu peste 20 de ani în urmă la Bumbest — Livezeni. A-

SUB ÎNSEMNU SOLIDARITĂȚII

Sintem la confluența Oitului cu Dunărea — la Islaz — pe locurile unde, cu sensibile vibrații, au răsunat înscririle „Proclamației” de la 1948. O chemare la nobile fapte s-a făcut auzită și în aceste zile cînd, pe o suprafață de 6-8 km, apele revărsate au format o deltă, calamitînd lanuri și plantații, amenințînd avuția oamenilor. Ca un tot, întreaga suferă din roditoare cîmpie a Bur-gasului s-a ridicat spre biru-riele vîeleului dusman care mușca cu iacomie din pîrșea țării. Pe o lungime de apro-pa 10 km, țărani cooperatori au adăugat, peste cota obiș-nuită a digurilor, încă 2 me-tre de stavilă împotriva apei.

În crîncena lor bătaie, dusă zi și noapte, le-au venit în ajutor harnicii mecaniza-tori de la I.M.A. Lunca, arun-cînd în focul luptei 17 trac-toare cu remorci. Forțe pen-tru răpuneră stihilor au trimis și muncitorii de la în-treprinderile din Tr. Măgu-rele. Bundează, școala de so-feri — 10 autocamioane, grupul de șantier — mașini, excavatoare, Apoi, motopom-pe, apoi aspersoare, apoi ne-obositele virfurile de atac ale brigăzilor de tineret, în mij-locul cărora mulți sportivi s-au distinș în această eroică acțiune.

Dar bătrînul „Deli-Orman” (Teleormanul) este încercat de ape și la Pietroșani (muncă neîntreruptă pentru supra-înălțarea digului unde apele Dunării se apropie de cea maximă), la Bujor etc. Peste tot, aceeași dăruire, același spirit de abnegație. În fața

infiltrațiilor, a vîiturilor, sînt aruncate mii de tone de pîmînt, bolovași, sîropi, saci cu nisip — tot ce poate bara drumul funt al apei.

Cei care nu participă direct în brigăzile tineretului — la brigăzi ale solidarității — iau parte integrală la numeroa-se acțiuni îndreptate spre sporirea producției, a ajuto-rării județelor care au suferit de pe urma inundațiilor.

La Alexandria, C.J.E.F.S. Teleorman a inițiat o mani-festație sportivă-simbol „Cupa solidarității”. Intrecerea s-a desfășurat la Roșiori și la ea au ținut să fie prezenți nu-meroși iubitori ai sportului. A fost un turneu-folger de fot-bal între echipele Comerul Alexandria, Chimia Tr. Măgu-rele, Petrolul Videi și C.F.R. Roșiori. Suma înecată a spor-rit „Contul 2000” al orașului, zi de zi în creștere.

Sub marea însemn al soli-darității, mii și mii de tineri muncesc voluntar la șantie-rele orașelor din județul Te-leorman, la îndeplinirea anga-jamentelor suplimentare, ale obiectivului principal al a-cestor zile: bătaia care pe fie-care palmă de pîmînt să se obțină un plus de recoltă.

În această campanie de am-ploare, chemarea la ordinele zilei este: NU CEDAM NI-MIC! Nici la Islaz, unde bri-găzile de tineret sînt conduse de Sandu Dumitru, șeful sec-ției sport-turism și pregătire militară a Comitetului jude-țean Teleorman al U.T.C., nici la Pietroșani, nici unde!

Vasile TOFAN

INSULA SĂTMĂREANĂ DE LA BRAȘOV

Aproape 800 de copii din Satu Mare, retrași din fața furei și a dezastrului lăsat de ape, au fost găzduiți, cu dragoste și omenie, în pa-tru din taberele școlare ale județului Brașov: la Timiș, Budia, Bran și Dîmbul Mo-rii. Am vrut să-i vedem, să-i auzim, să discutăm cu ei și am ales Branul. De o parte și de alta a firului de apă care ne poartă pînă la ta-băra pionierească, oameni și mașini ostense peste holde înecînd și ajunsă timpide în urmă și să umele cu vîiturile bucate imensele pagube aduse peste noi de această primăvară sălbatică.

De obicei taberele, școlile, grădinițele de copii sînt stu-pi gălăgioși și zglozbi care rid sub soare. Cea pe care am vizitat-o noi — la numai cîteva zile de la deschiderea sa — era mai liniștită, mai tăcută, mai gravă, deși cu-prinde 396 de copii ce și-au găsit pături moi și calde, hrană gustoasă și din belșug, îmbrăcăminte, grijă medica-lă și pedagogică oferite de mîini și inimi generoase. Co-piii n-au uitat sinistrul. Ochii lor, ferestre deschise, răs-fîring imaginile din suferințe. Dezastrul văzut este prea a-proape. Ravagiile făcute de apea zguduitoare și du-relele la care au asistat o parte din ei, prăbușirile ca-selor părintești, ale locurilor dragi, natale, sînt prea pu-ternice pentru a le uita atît de lute. I-am găsit mai me-ditativi, mai sobri. Pe cei mai rășăriți, elevi al claselor a VII-a, a IX-a și a X-a, maturitatea l-a întîmpinat mai devreme decît pe cole-gii lor de vîrstă și joacă de pe alte mealeguri. Băieții deveniseră bărbăni...

Toți cei care fi însoțesc de aproape, din conducerea și personalul taberei, s-au de la distanță, prin grija ce le-o poartă, nu preocupesc nici un efort, nici o energie pen-tru a copiilor Școlilor Gene-rale nr. 10 și 3 din Satu

tunet, tîlăm drum nou, solid, fo-lositor oamenilor, eram convinși de reușită; acum se înalță stavilă vremeînclă în dalea apelor, dar nu se știe dacă ea va rezista, dacă va fi suficientă pentru for-ța cu care va fi lovită. Toți sînt încoadriți, sîndă se pregătesc de luptă cu dusmanul, și duma-nul acesta s-a dovedit a fi șiret, hain, neînclăpă de puterile. Pînă cînd soarele apune și noap-tea aruncă înfrîcoșătoare umbre, nimeni nu lasă lucrul. Uneori nici după aceea. Furnicatul a-cesta imens, harnic, conștient de misiunea sa hotărîtoare nu-și dră-mulete forțele. Scriul meu nu-l poate reda uriașul efort, dăruirea fără seamăn; cum, de asemenea, nu poate oglindi luciditatea, pu-terea exemplului comunistilor, cei care sînt creșterii și inima acest-ui șantier de apărare a avuției țării.

„Foresta” ne readuce, pe calea apelor, la Brăda, Dunărea stră-lucește uncozi, în lumina faru-ilor vaporizator ce nu-și vor în-clăta nici la cea de noapte cîrșele prin labirintul pîmîntu-rii inundate. Pe puncte toată lumea privește. Vorbele sînt de priș...

Mihai BÎRA

De la un but la altul

● A luat sfîrșit competiția orga-nizată de Ministerul Transpor-turilor cu participarea — de la prima fază — a peste 30 de echipe din întreaga țară. În finala com-petției s-au înfruntat echipele Șco-lii profesionale Auto București și Șco-lii profesionale C.F.R. Brașov. Organizația primă reprimă în care si-nării rugbysti brașoveni au domi-nat net și au reușit să fructifice categoria (9-0), la reluare avan-tajul și (treut de partea formărilor viitorilor tehnicieni auto. El au reușit nu numai să refacă handi-capul, ci și să preia conducerea. Scor final: 11-9. Felicitări distig-ătorilor și celor doi antrenori, profesorii Dan Sergiu Weissel-berg și Dumitru Șenăil, Felici-tări și rugbystilor de la Școala prof. C.F.R. Brașov (antrenor, prof. Ioan Soporan), mai ales pentru frumoasa demonstrație din prima parte a finalului.

● În campionatul național de rugby — juniori XV — cla-samentul final arată astfel: 1. Clubul sportiv școlar (8-5 cu Școala sportivă 2), 2. Școala sportivă 2, 3. Rapid București (8-5 cu Constructorul Bucu-rești), 4. Constructorul Bucu-rești.

Cele patru echipe s-au prezen-tat la valorii sensibile apropiate. Numai pînă de experiență com-petitivă și de orientare tactică au favorizat succesul echipei Club-ului sportiv școlar. O nouă buni pentru antrenorii acestor forma-ții (C. Munteanu — Cl. sp. școlar, Mărușă Pădușescu — Sp. sp. 2, Vasile Constantin — Rapid și M. Horea — Constructorul) care pro-mit să asigure un valoros schimb de experiență în rugbyul românesc de performanță.

● Se cunosc și primele clase în campionatele de rugby juniori organizate pe municipiul Bucu-rești, fată-le:

Rugby în VIII: 1. Școala spor-tivă nr. 2 (prof. Mihai Goniul), 2. Clubul sportiv școlar (ant. Gro-măni), 3. Grivița Roșie (Const. Cocor).

Rugby în X: 1. Grivița Roșie

Rezultate bune în probele combinate

Cornelia Popescu 4762 p la pentation

(16,2 — 36,6 — 4,20 — 55,99 — 515,9), 6. M. Nicolău (Stăuila) 6560 p (16,2 — 32,72 — 3,99 — 51,69 — 440,1).

Vladimir MORARU

A apărut REVISTA „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”

Din cuprînsul acestui intere-sant număr spicim:

— „Cu prof. Einar Haugen de la Harvard University din Cambrige (S.U.A.), președe-tel Comitetului internațional permanent al lingvistilor, des-pre: SPORT — UN ACTIV ȘI NOUL LIMBAJ UNIVERSAL” de V. Frolu;

— „SECRETARI — PRIVIND TONUSUL MUSCULAR DUPĂ UNUL ELEMENT DE MARE DIFICULTATE ÎN GIMNAS-TICA SPORTIVĂ” de Gh. Condover;

— „UNELE PROBLEME PR-IVIND PREDAREA EDUCAȚIEI FIZICE DE CĂTRE INVATA-TORII LA CLASELE I-IV (III) de R. Ionescu;

— „OBSERVAȚII ȘI NOTE PE MARGINEA SESIUNII I.E.F.S.” de A. Nicu;

— „MIRELA LUCESCU” de O. Ioanjoia.

Nr. 5 al revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT” se ga-sește la toate centrele de difu-zare a presei din țară.

23 mai — iunie DECADEA BUCURIA COPIILOR

— VA PUTEA ANGLIA SA-ȘI MENȚINA TI-TLUL SUPREM ÎN FOTBAL?

— VA REUȘI BRAZILIA RECUPERAREA SUPRE-MAȚIEI MONDIALE?

— ROMANIA ESTE CAPABILA DE MARI SURPRIZE?

Răspunsul la aceste întrebări îl primiți acasă prin

TELEVIZORUL

Venus

— Diagonala ecranului: 47 cm • Imagine și sunet de calitate • Mare stabi-litate în funcționare.

— Linie estetică moder-nă • Se poate cumpăra cu plată în 12-18 rate lunare cu un acconto între 20 și 40 lei.

— „Foresta” ne readuce, pe calea apelor, la Brăda, Dunărea stră-lucește uncozi, în lumina faru-ilor vaporizator ce nu-și vor în-clăta nici la cea de noapte cîrșele prin labirintul pîmîntu-rii inundate. Pe puncte toată lumea privește. Vorbele sînt de priș...